

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5585/2541

บริษัท เอ็น 88 จำกัด โจทก์ บริษัท ส . สกุล จำกัด กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1108, ป.พ.พ. มาตรา 1110, ป.พ.พ. มาตรา 1113

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้ในขณะที่โจทก์ทำสัญญาจ้างเหมาก่อสร้างกับจำเลยที่ 2 ตามเอกสารที่พิพาท จำเลยที่ 1 ยังมิได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล แต่จำเลยที่ 2 และที่ 3 ก็เป็นผู้ร่วมก่อการและกรรมการของจำเลยที่ 1 โดยจำเลยที่ 3 เป็นผู้ชำระเงินค่าจ้างก่อสร้างให้โจทก์หลังจากจำเลยที่ 2 ทำสัญญาแล้ว ประกอบกับจำเลยที่ 3 เป็นผู้บริหารโรงแรมร่วมกับจำเลยที่ 2 และจำเลยที่ 3 มีส่วนรู้เห็นร่วมกับจำเลยที่ 2 ทำสัญญาดังกล่าวกับโจทก์ด้วยและเมื่อโจทก์ส่งมอบอาคารให้แก่จำเลยทั้งสามในวันรุ่งขึ้นจำเลยทั้งสามก็ได้เปิดดำเนินการกิจการโรงแรมในอาคารดังกล่าว จึงเป็นการที่จำเลยที่ 1 ยอมรับเอาสัญญาที่จำเลยที่ 2 ทำไว้กับโจทก์มาใช้ประโยชน์ในการดำเนินการกิจการของตน จำเลยที่ 1 ย่อมต้องผูกพันตามสัญญาดังกล่าวร่วมกับจำเลยที่ 2 และที่ 3 ด้วย สำหรับการเปลี่ยนแปลงแก้ไขตัวอาคาร จำเลยที่ 2 เป็นผู้ตกลงกับโจทก์ให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขแบบแปลนเป็นอาคารโรงแรมเอง เมื่อโจทก์ก่อสร้างอาคารเสร็จจำเลยทั้งสามก็ได้ยอมรับมอบอาคารจากโจทก์ โดยดีและเปิดดำเนินการเป็นโรงแรมเช่นนี้ จำเลยทั้งสามจึงต้องร่วมกันรับผิดชอบโจทก์ตามสัญญาแก้ไข แบบแปลนอาคารดังกล่าว

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2533 จำเลยที่ 2 และที่ 3 ในฐานะส่วนตัวและในฐานะตัวแทนผู้เริ่มก่อการของจำเลยที่ 1 ตกลงว่าจ้างโจทก์ให้ก่อสร้างแฟลตจำนวน 56 ห้อง ค่าจ้างจำนวน 10,000,000 บาท กำหนดให้แล้วเสร็จในวันที่ 15 พฤศจิกายน 2533 ในระหว่างที่โจทก์กำลังก่อสร้างฐานรากอาคารจำเลยที่ 2 และที่ 3 ได้ตกลงกับโจทก์เปลี่ยนแปลงจากก่อสร้างแฟลตมาเป็นโรงแรม 6 ชั้น รวม 60 ห้อง ค่าจ้างเพิ่มเติมจำนวน 6,538,934 บาท รวมเป็นค่าจ้างทั้งสิ้น 16,538,934 บาท ต่อมาวันที่ 12 เมษายน 2534 โจทก์ก่อสร้างอาคารแล้วเสร็จตามสัญญาและได้ส่งมอบอาคารให้แก่จำเลยทั้งสาม แต่จำเลยทั้งสามยังค้างค่าจ้างโจทก์จำนวน 2,638,934 บาท โจทก์ทวงถามจำเลยทั้งสามจึงชำระให้แก่โจทก์บางส่วนเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2534 ยังคงค้างค่าจ้างจำนวน 1,438,934 บาท ขอให้บังคับจำเลยทั้งสามร่วมกันชำระเงินจำนวน 1,605,609 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี ของต้นเงินจำนวน 1,438,934 บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จจำเลยทั้งสามให้การและจำเลยที่ 2 ฟ้องแย้งว่า สัญญาจ้างทำกันระหว่างโจทก์กับจำเลยที่ 2 โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยที่ 1 และที่ 3 โจทก์ไม่ฟ้องคดีภายใน 2 ปี นับแต่วันที่ 13 เมษายน 2534 ซึ่งเป็นวันที่จำเลยที่ 2 รับมอบงานจากโจทก์ฟ้องโจทก์จึงขาดอายุความ จำเลยที่ 2 ชำระค่าจ้างให้แก่โจทก์ครบถ้วนแล้ว และไม่เคยตกลงว่าจ้างโจทก์ให้ก่อสร้างงานเพิ่มเติมจากสัญญาจ้าง โจทก์ทำงานให้แก่จำเลยที่ 2 บกพร่องกล่าวคือหลังคาที่มุงด้วยกระเบื้องต้องซ่อมแซมเป็นเงินจำนวน 30,000 บาท ห้องน้ำเกือบทุกห้องภายในอาคารมีรอยรั่วซึมจากท่อน้ำและรอยต่อ ต้องทำการซ่อมแซมคิดเป็นเงิน 680,000 บาท ขอให้ยกฟ้องและบังคับโจทก์ชำระเงินจำนวนดังกล่าวแก่จำเลยที่ 2 พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีนับแต่วันฟ้องเป็นต้นไป

จนกว่าชำระเสร็จโจทก์ให้การแก้ฟ้องแย้ง ขอให้ยกฟ้องแย้งศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยทั้งสามร่วมกันชำระเงินจำนวน 1,438,934 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ 31 ธันวาคม 2534 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ให้ยกฟ้องแย้งของจำเลยที่ 2 จำเลยทั้งสามอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืนจำเลยทั้งสามฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่าโจทก์และจำเลยที่ 1 เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ตามหนังสือรับรองเอกสารหมาย จ.1 และ จ.2 ตามลำดับ ก่อนที่จำเลยที่ 1 จะจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นผู้เริ่มก่อการและกรรมการคนหนึ่งของจำเลยที่ 1 ได้ว่าจ้างโจทก์ให้ก่อสร้างแฟลตจำนวน 56 ห้อง ตามสัญญาจ้างเหมาก่อสร้างเอกสารหมาย จ.3 ในระหว่างก่อสร้างได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขตัวอาคารเป็นโรงแรมโจทก์ก่อสร้างเสร็จและส่งมอบอาคารให้แก่จำเลยที่ 2 เมื่อวันที่ 12 เมษายน 2534 แล้วต่อมาได้เปิดกิจการโรงแรมในอาคารดังกล่าวใช้ชื่อว่าโรงแรม เอส.ซี.เฮอริเทจ โจทก์ได้รับเงินค่าจ้างในการก่อสร้างอาคารดังกล่าวแล้วจำนวน 15,000,000 บาทเศษ จำเลยที่ 3 เป็นผู้เริ่มก่อการและกรรมการคนหนึ่งของจำเลยที่ 1 มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยทั้งสามว่าจำเลยที่ 1 และที่ 3 ร่วมกับจำเลยที่ 2 ว่าจ้างโจทก์ทำการก่อสร้างอาคารตามเอกสารหมาย จ.3 กับจำเลยทั้งสามร่วมกันว่าจ้างโจทก์เปลี่ยนแปลงแก้ไขตัวอาคารดังกล่าวและจะต้องรับผิดชอบโจทก์หรือไม่ ในข้อนี้ศาลฎีกาวินิจฉัยพยานหลักฐานโจทก์จำเลยแล้วเห็นว่า ในขณะที่โจทก์ทำสัญญาจ้างเหมาก่อสร้างกับจำเลยที่ 2 ตามเอกสารหมาย จ.3 นั้น แม้จำเลยที่ 1 ยังมิได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล แต่จำเลยที่ 2 และที่ 3 ก็เป็นผู้ร่วมก่อการและกรรมการของจำเลยที่ 1 โดยจำเลยที่ 3 เป็นผู้ชำระเงินค่าจ้างก่อสร้างให้โจทก์หลังจากจำเลยที่ 2 ทำสัญญาแล้ว ตามเอกสารหมาย จ.18 ถึง จ.35 ซึ่งจำเลยที่ 3 หาได้นำสืบโต้แย้งไม่ ประกอบกับนางอารีย์ มณีโชติพยานจำเลยทั้งสามเบิกความยอมรับว่าจำเลยที่ 3 เป็นผู้บริหารโรงแรมร่วมกับจำเลยที่ 2 ตามข้อเท็จจริงได้ความข้างต้นทำให้น่าเชื่อว่า จำเลยที่ 3 มีส่วนรู้เห็นร่วมกับจำเลยที่ 2 ทำสัญญาดังกล่าวกับโจทก์ด้วย สำหรับจำเลยที่ 1 นั้น ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อโจทก์ส่งมอบอาคารให้แก่จำเลยทั้งสามในวันรุ่งขึ้นจำเลยทั้งสามก็ได้เปิดดำเนินการกิจการโรงแรมในอาคารดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ 1 ยอมรับเอาสัญญาที่จำเลยที่ 2 ทำไว้กับโจทก์มาใช้ประโยชน์ในการดำเนินการกิจการของตน จำเลยที่ 1 จึงต้องผูกพันตามสัญญาดังกล่าวด้วยส่วนการเปลี่ยนแปลงแก้ไขตัวอาคารนั้น จำเลยที่ 2 เบิกความยอมรับว่า เป็นผู้ตกลงกับโจทก์ให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขแบบแปลนเป็นอาคารโรงแรมเองทั้งเมื่อโจทก์ก่อสร้างอาคารเสร็จ จำเลยทั้งสามก็ได้ยอมรับมอบอาคารจากโจทก์โดยดีและเปิดดำเนินการกิจการเป็นโรงแรมเช่นนี้จำเลยทั้งสามจึงต้องร่วมกันรับผิดชอบโจทก์ตามสัญญาแก้ไขแบบแปลนอาคารดังกล่าวปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า จำเลยทั้งสามค้างชำระค่าจ้างโจทก์เพียงใด ในข้อนี้ศาลฎีกาวินิจฉัยข้อเท็จจริงแล้วรับฟังได้ว่าจำเลยทั้งสามคงรับผิดชอบชำระค่าจ้างให้โจทก์เพียง 1,000,000 บาท ตามที่โจทก์ตกลงลดยอดหนี้ให้พิพากษาแก้เป็นว่าให้จำเลยทั้งสามร่วมกันชำระเงินจำนวน 1,000,000 บาท แก่โจทก์ พร้อมด้วยดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีของเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ 31 ธันวาคม 2534 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระให้โจทก์เสร็จสิ้นนอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 3

องค์คณะ

สุนทร สิทธิเวชจิตร · อร่าม หุตางกูร · อำนวย เต็มพันธ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/>

